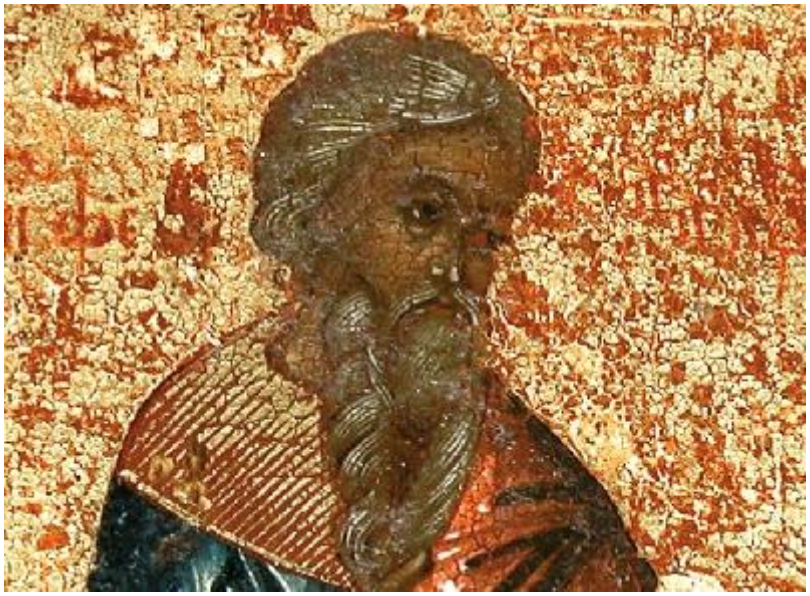
28.04.2014 г. / 19:01:58

Вяра

12.05 по еретическия, †29 април по църковния календар - Св. девет мъченици в Кизик. Св. преподобни Мемнон Египетски Чудотворец

В памет на светите девет мъченици, пострадали в Кизик († 286-299 гг.)

Светите Теогний и Тавмасий Кизически. Фрагмент от стара икона. Русия

Град Кизик се намира в малоазиатската област Мизия, на брега на пролива на Дарданелите, който отделя Азия от Европа. Той е до града Троада, в който проповядвал свети апостол Павел, учителят на езичниците, и бил просветен в светата християнска вяра от този апостол. Макар градът и да бил просветен със светлината на християнството, отначало в него нямало много християни, поради гонението срещу християнската вяра от езичниците. Когато нечестивите римски императори, управлявали преди Константин Велики, разпращали по всичките страни страшни заповеди - всички, които изповядват Христовото име, да бъдат принуждавани да се поклонят на идолите, и за целта изпращали жестоки хегемони, задължени да наказват по различни начини и да предават на смърт всички, които не се подчиняват на царската заповед. Тогава мнозина от християните бягали от градовете и се скитали по горите и пустините. Други живеели сред езичниците, но криели своята вяра. А онези, които особено горещо обичали своя Бог и Господ Иисус Христос, открито изповядвали Христовото име сред езичниците и охотно отивали на най-различни мъки и смърт. Към тях принадлежат и споменаваните сега девет свети мъченици, доблестни мъже, твърди в светата вяра като планина Сион и горящи от ревност по Бога като Илия. Имената им са: Теогний, Руф, Антипатър, Теостих, Артема, Магн, Теодот, Тавмасий и Филимон.

Тези свети мъченици произхождали от различни градове. Събрали се заедно в Кизик, те не се уплашили от страшните царски заповеди, нито от мъченията и смъртта, и с ясен глас прославяли Христа, като дръзновено изповядвали, че Той е Истинският Бог, Творецът и Вседържителят на целия свят. Заедно с това изобличавали и порицавали нечестивото учение на езичниците идолопоклонници, които вместо Бога почитали бесовете, вместо да се покланят на Твореца на целия свят, се покланяли на творението, вместо на Живия Бог, покланяли се

на бездушни идоли, вместо Истинския Бог почитали лъжливи богове, вместо любов към Милосърдния Бог, Който дава на хората всякакви блага, принасяли жертви на жестокосърдечните бесове, които измъчват човеците. Затова тези свети мъже увещавали заслепените от неверие езичници да изоставят заблудите си и да опознаят истината, та просветени от светлината на християнското учение, да повярват в Единия Истински Бог, Който пребивава на небесата, Бога, Който държи в Своята власт цялата вселена.

Като научили за дръзновената проповед на светиите, нечестивите служители на дявола ги заловили немилосърдно, както вълци овците, и като ги завързали, ги изправили на разпит пред началника на града като някакви злодеи.

Светите Христови воини мъжествено застанали пред нечестивия съдия. Сърцата им били възпламенени от огъня на любовта към Бога и от ревност за Неговата слава. Като се изправили пред мъчителите, те се облекли “във всеоръжието Божие”, та мъжествено да се противопоставят на нечестивия съдия, но предимно на княза на тъмнината, на борба срещу когото те сега излизали.

Нечестивият съдия ги предавал на различни мъчения и изпитания; неведнъж ги затварял в тъмницата, после отново ги извеждал и ги предавал на мъчения, като изисквал от тях да се отрекат от Христа и да принесат жертва на идолите. Но доблестните Христови воини в никакъв случай не се съгласявали да се отрекат от Христа, своя Господ и Бог; напротив, те започнали да говорят за суетата на идолопоклонничеството и обвинявали в безчестие и самия съдия. Вледствие на това след много други мъчения главите им били отсечени с меч. На това място били погребани и телата им.

Няколко години по-късно се възцарил Константин Велики,

който, като приел свето кръщение, прекратил гонението срещу християните. Светлината на християнското благочестие сега се разляла по цялата вселена.

Тогава кизическите християни с благоговение извлекли от земята телата на светите мъченици, които се оказали нетленни, после ги положили в нови ковчези, построили храм в тяхна чест и с благоговение пренесли в него своето безценно съкровище.

От тези свети мощи се извършвали най-различни чудеса и изцеления: били изгонвани бесове, разслабени ставали здрави, страдащите от треска напълно се изцелявали от болестта си.

Така например един известен в града мъж, който страдал от отоци, се излекувал от болестта си, когато се докоснал с вяра до раклата със светите мощи. По същия начин всеки, от каквата и болест да страдал, щом се докоснел с вяра до ковчега на светите мъченици, веднага получавал изцеление.

Като виждали това, мнозина неверни се обръщали към Христа, така че скоро целият град повярвал в Христа. Идолите в езическите храмове се разрушавали и вместо тях се въздигали християнски храмове. Благочестието процъфтявало в град Кизик, по молитвите на светите девет мъченици, които почивали там.

Когато след смъртта на благочестивия цар Константин и на неговия син Констанций, царували доста продължително време, се възцарил нечестивият Юлиан Отстъпник, някои от елините езичници, които живеели в този град, се отправили при този император и направили донос срещу християните, че те са разрушили всичките им храмове и са разбили жертвениците им.

Като чул това, царят, макар и да заповядал да възстановят

езическите храмове и идолите, не позволил да притесняват християните, които живеели в града, тъй като те били твърде много, а той се боял от народни бунтове. Но този нечестив император заповядал да затворят в тъмницата християнския епископ Елевсий. А когато се отправил на поход срещу персите и там загинал, епископ Елевсий бил освободен и в Кизик отново възсияла светлината на Христовата вяра. Този град се укрепявал и се утвърждавал като здрава стена поради усърдното застъпничество пред Бога на светите мъченици. Чрез техните молитви да получим и ние изцеление от нашите болести, както душевни, така и телесни, и да се удостоим също с благодат и милост от нашия Господ Иисус Христос. Амин.

Тропарь девяти мучеников Кизических

глас 8

Святии девяточисленнии мученицы,/ от различных градов во един лик совокупившеся манием Божественным,/ мужественно за Христа пострадасте, невидимаго врага победисте,/ зловерныя князи и мучители посрамисте вашим терпением,/ огнем же любве Божия разжизаеми,/ вещественно вас огнь мучащий в хлад преложисте,/ темже дадеся вам от Христа Бога благодать трясавичную исцеляти болезнь,/ от неяже и многовидных страстей// милостивно спасайте и нас предстательством вашим, молимся.

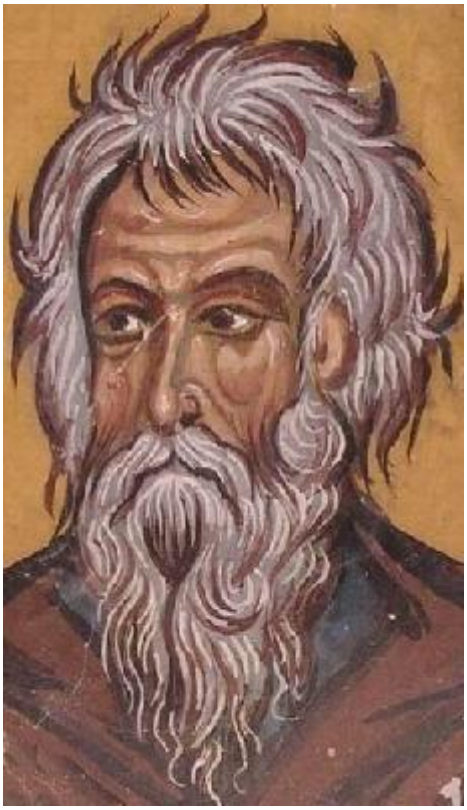
Кондак девяти мучеников Кизических

глас 2

Твердый и всесветлый лик мученик девяти,/ Трисолнечнаго Божества исповедницы,/ на судищи Тому начально взываху:/ кровь и души наша с телесы,/ яко непорочную жертву, приносим Тебе, Владыко,/ в лицех Небесных Твоих сопричти,// яко Бог Милостивый.

(Твърдият и всесветъл лик на Деветте мъченици, изповедници на Трислънчевото Божество, на съдилището зовяха: принасяме Ти кръвта си, душите и телата си, като непорочна жертва на Теб, Владико; присъедини ни към Твоите небесни ликове като милостив.)

В памет на преподобния наш отец Мемнон Чудотворец (II в.)

Свети преподобни Мемнон Чудотворец. Фрагмент от стара стенопис. Кипър

Преподобният наш отец Мемнон от млад се посветил в служба на Бога и станал чисто жилище на Светия Дух, защото покорил плътта на духа, умъртвявайки телесните страсти с много тежки трудове. Свети Мемнон бил поставен за началник на монаси (игумен). Поради своето равноангелно житие той приел от Бога изобилен дар на чудотворство, изцелявал неизлечими болести, правел и много други чудеса. Така на

едно сухо място по молитвите на светеца се появил извор на вода. Много често той спасявал от потъване кораби, настигнати от силно морско вълнение и вече потъващи. Прогонвал скакалците, които долитали в голямо множество в тази страна и изяждали всички плодове и треви. Вършел и много други преславни чудеса, заради което бил наречен чудотворец.

Така, като се подвизавал в продължение на много години в постничество и угодил на Бога с добродетелно житие, Мемнон отишъл, радвайки се, при Господа, Когото бил възлюбил от цялото си сърце.

Не само докато бил жив, но и след смъртта си светецът правел много най-различни чудеса, защото болните получавали изцеление от неговия гроб и само от призоваване на името му облаците от скакалци били прогонвани и всички коварства на нечистия дух се разрушавали. Така прославил Своя угодник Бог, славен чрез Своите светии навеки. Амин.

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017